

گزارش سری تمرین شماره ۲ واحد درسی علوم اعصاب محاسباتی

جناب آقای دکتر خردپیشه

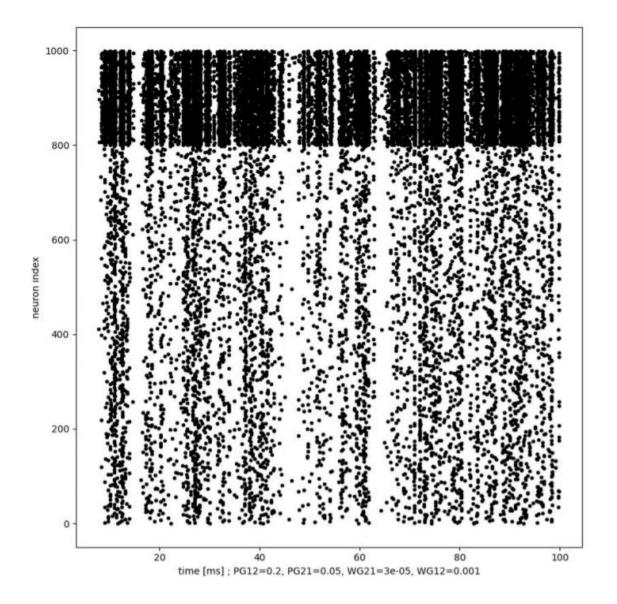
سید پویان علوی نیاکو (۵۶۲۲۲۰۶)

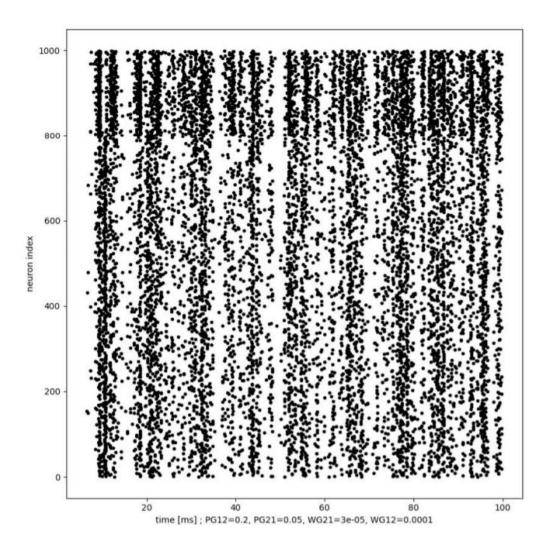
در این پروژه از مدل LIF با معادله ی:

$$\tau * dv/dt = -(u(t) - u_{rest}) + R * I(t)$$

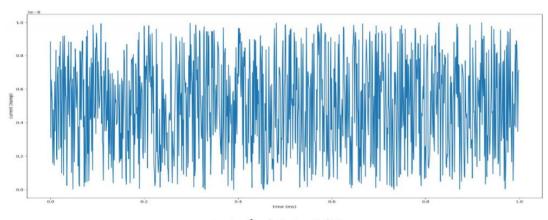
و پکیج brian۲ برای شبیه سازی یک جمعیت نورونی با ۲۰۰ نورون مهاری و ۸۰۰ نورون تحریکی استفاده شده است.

ک جمعیت نورونی با ۱۰۰۰ نورون ساخته شد و ۸۰۰ نورون آن را تحریکی و ۲۰۰۰ تای دیگر را مهاری تعریف کردم. در ایجاد سیناپس بین دو جمعیت مقادیر WG۲۱ و PG۱۲ و PG۱۲ را تعریف کردم که به ترتیب مربوط به وزن سیناپس های بین جمعیت تحریکی با مهاری و بین جمعیت مهاری با تحریکی و احتمال وجود سیناپس بین یک نورون از جمعیت تحریکی با نورونی از جمعیت مهاری و برعکس هستند. در ادامه نمودار های مربوط به مقادیر مختلف این متغیر ها را مشاهده می کنیم.

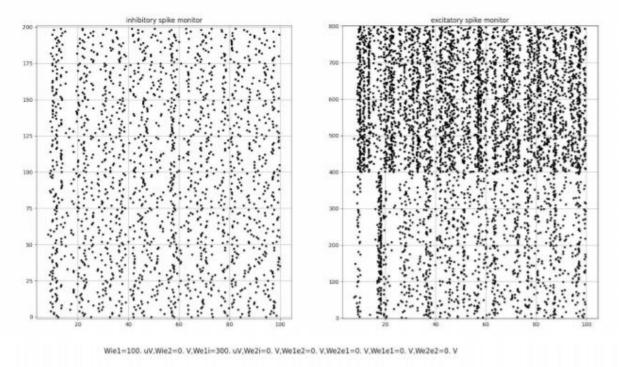
همانطور که در شکل یک و دو مشاهده می شود با تغییر WG۱۲ از ۱۰۰۰۰ ولت به ۱۰۰۰۰ ولت نتیجه آن شد که نورون های تحریکی با کاهش WG۱۲ بیشتر شد که منتج به اسپایک بزنند)افزایش ولتاژ نورون های تحریکی با کاهش WG۱۲ بیشتر شد که منتج به اسپایک های بیشتر در جمعیت تحریکی شد .(نمودارهای مربوط به تغییر دیگر متغیر ها نیز پیوست شده است.

شکل ۳-جریان متصل به گروه نورونی

تصمیم گیری در جمعیت های نورونی دو جمعیت نورونی تحریکی (هر کدام ۴۰۰ نورون) و یک جمعیت نورونی مهاری با ۰۰۰ نورون اسختم که و تمامی سیناپس های ممکن بین شان را با احتمال) مثلا i Pe ۱i احتمال سیناپس بین جمعیت تحریکی اول با جمعیت مهاری است (و وزن (مثلا We ۱i وزن سیناپس بین جمعیت تحریکی اول با جمعیت مهاری است) بر قرار کردم. در ادامه چند نمودار های مربوط به مقادیر مختلف وزن ها و احتمال ها آمده است. روال کلی این است که اگر وزن و یا احتمال سیناپس بین مهاری با یکی از تحریکی ها بیشتر باشد، آن جمعیت اسپایک های کمتری زده و در نهایت جمعیت مقابل پیروز می شود.

تمامی نتایج بدست آمده این پروژه پیوست شده است.

Wie1=100. uV,Wie2=0. V,We1i=300. uV,We2i=0. V,We1e2=0. V,We2e1=0. V,We1e1=0. V,We2e2=0. V

